

VODA OD KROMPIRA

(Kratke priče, snovi, nađene priče i slike priče)

KRAVLJA BALEGA

Heraklit Mračni omrznuo je ljude i čovečanstvo i otišao u planinu hraneći se travama i rastinjem. Njegovo izgladnjivanje donelo mu je vodenu bolest pa je morao da se vrati u grad da se leči.

Lečio se tako što je tražio da ga namažu kravljom balegom, verujući da će ona iz njega izvući loše telesne sokove i osloboditi ga vodene bolesti. Balega se na jonskom suncu sa-sušila i stvrdnula tako da prijatelji nisu mogli da je skinu sa njegovog tela.

Veliki Heraklit umro je ugušen kravljim izmetom.

CIPELE

Književno veče. Nastupaju tri pesnika akademika. Sala prepuna. Sedim u drugom redu. U prvom redu, ispred mene, pesnik, moj generacijski ispisnik, upravnik jedne nacionalne izdavačke zadruge, već nekoliko godina upokojen. Pored mene, s desne strane je mlađi pesnik, boem s nadimkom koji smo svi znali, ime nikako, takođe upokojen.

Prvo čita slavni pesnik akademik, poznat i po svojim besedama na ukopima književnika i drugih javnih ličnosti. Gromko izgovara svoje stihove. Publika frenetično aplaudira. Onda on, umesto da prepusti mikrofon drugom akademiku, proziva pesnika mog vršnjaka. Ovaj se malo snebiva, nečka, a onda recituje jednu svoju ljubavnu pesmu dosta popularnu šezdesetih godina. U naslovu pesme je staro i lepo žensko ime koje se često ponavlja u zvučnim rimama.

Kada se recitovanje završilo, pesnik boem ustaje i upućuje recitatoru nekoliko drskih, gotovo uvredljivih pitanja. Ovaj mu tihim glasom, smireno, odgovara.

Dižem se sa sedišta i tek tada primećujem da sam bos. Kada smo ulazili na književno veče, na ulazu, skidali smo cipele.

Idem ka vratima. Napolju pljušti kiša. Veče je završeno. Publika napušta dvoranu. Na gomili ispred vrata nema mojih cipela.

Prilazi mi pesnik boem. Žalim mu se da mi je neko uzeo cipele. On ćuti i podrugljivo me gleda.

VODA OD KROMPIRA

Posle barenja oljuštenog krompira vodu ne bacajte. Dobro zagrejana poslužiće vam da u njoj operete posuđe bez deterdženta.

U istoj vodi, pod uslovom da nije soljena, lepo ćete oprati i veoma osetljivo rublje. Ne samo da će rublje posle pranja biti lepo i čisto već i blago uširkano.

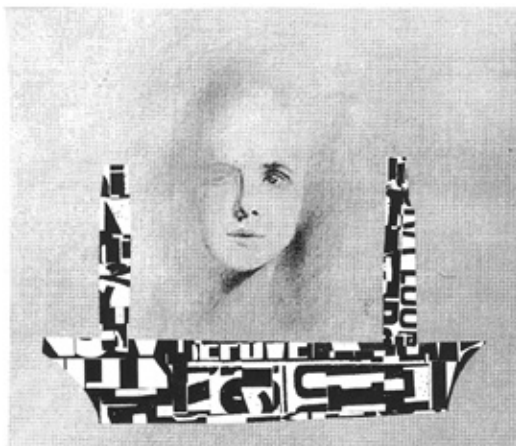
Slanu vodu od barenog krompira takođe možete upotrebiti i za natapanje bolnih, otečenih nogu. Uveče je samo dobro zagrejte i držite u njoj noge petnaestak minuta. Rezultat će vas iznenaditi.

NE ZAUSTAVLJAJ SE

Pohrlio si u noć. Umiven mirisom smrti, slobodan kao oluja, lutaš ulicama Pariza. Dok gutam otrovne stranice tvojih *Pevanja*, reč tvoja kao divlja zver iz lampe žarnog plamena isijava.

Vidim, prljav si i vaši te grizu. Čiji je to svet kojim vladaš?

Ne zaustavljaj se. I Vekovečnom si na tragu. Ti videlac bezdna.

SESTRA

Sanjam kuću u Mačvanskoj 10 u Nišu. Sa majkom i sestrom sam, ali nismo u stanu već u nekoj prostoriji izdignutoj iznad krova kuće. Prostorija je načinjena od staklastog, providnog materijala. Pred nama, kao na dlanu, vidi se obližnji park i pozorište sa trgom, iza nas su Nišava i Tvrđava.

Ja stojim, majka sedi na stolici skrštenih ruku, sestra je za klavirom. Ćutimo. Ne vidim sestrino lice, samo njene ruke koje hitro preleću po dirkama. Zvuci klavira se ne čuju. Prilazim joj. Ona podiže glavu. U očima joj neka radost, neka svetlost. Presrećan sam što je vidim posle toliko godina, što je opet sa nama, što svira, što se raduje iako znam da je ovo samo san, da je moja sestra odavno mrtva.

VIOLINISTA

Koncert na Kolarcu. Svira čuveni engleski violinista N. K. Gužva. Dvorana prepuna.

Sedim na balkonu. Publika nestrpljiva. N. K. izlazi i teatralno je pozdravlja. Onda uzima violinu i počne da svira. Prati ga orkestar. U jednom trenutku on baca violinu na pod, širi ruke, skače, leti u vrh dvorane i kači se na jedan veliki luster. Publika ga zapanjeno gleda. N. K. mlata nogama i krevelji se. Orkestar počinje da svira u ritmu njegovih nogu. To je živa, dopadljiva muzika. Publika još uvek u neverici zabrinuto gleda u violinistu koji visi o lusteru i diriguje nogama, a onda uz uzvike odobravanja aplaudira.

TAMO GDE TE NEMA

Nisi imao šta da izgubiš. Pod mlečnom šumom si. Gord i gorak. *And death shall have no dominion.*

Nek ljubavnici nestanu ljubav neće. Bog je dalek. Reči dogorevaju. Tamo gde te nema čujem krik. *I nikakvu smrt neće imati vlast.*

Svetlost osvaja gde nema sunčeva sjaja. Ne idi u tamu. Žesti se i urlaj. Pesma je u nama. Žeže kao žar. *I nikakvu smrt neće imati vlast.*

EROTSKI PERFORMANS

Teodor Adorno je za vreme studentske pobune 1968. godine bio osporavan i napadan od studenata radikalne levice. Negde početkom 1969, na jednom predavanju, dvojica studenata popela su se na katedru i na tabli pored njega napisali stihove: Pustimo li Adorna da i dalje blebeće, kapitalizam nikad prestati neće. Potom su ga opkolile tri studentkinje, zasule ga cvetnim laticama, otkrile grudi i pokazujući dojke izvele neku vrstu erotskog performansa.

Posle ove scene filozof Adorno nije bio više u stanju da nastavi sa svojim predavanjima. Umro je iste godine, od srčanog udara, odmarajući se negde u planinama Švajcarske.

TO JE DADA

Ke ke ke ke he parera. Sezona je groznica. Vetar je produvao magiju poezije. Ja sam izgubio živce kraj zatrovanog jezera. Tražim novu trezvenost. Strašni sud je pred nama. Hladno grobište večnosti. Tourouki tourouki paneke paneke. Tu sam gde sam. Heliodromi besmrtna garancije ne postoje. Slepci zauzimaju pozornice. Neću više da budem mrtav pesnik. Ke ke ke ke he parera. Ovo je antifilozofija na vešanje osuđenih akrobata. Pomaže mi haostokratija hobotnica pobesnelog jezika. Urlaju razoružani bogovi. Na tragu su im hijene i tigrovi. To je DADA.

